

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-02-10

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 6 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10599>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΓΕΤΑ.

Ἐν Κύπρῳ σελήνια 8.
Ἐν τῷ ἔξωτερῳ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Ἐπιτοκ. Σ. ΗΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἐδρὸς ΒΛΟΝΔΕΙῶ ἄρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρῶνται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΤΑΝΤΑΛΟΣ.

Αἰνιγματώδης ἡ θέσις μας σήμερον. Δι' υπερτάτης θυσίας, ἢν μόλις ἀντέσχον πολλὰ ὄμοσ' βαλλάντια, ἀπερασίσθη, ἐν στιγμῇ καθ' ἣν ἀφίκετο ἡ δυστυχία εἰς τὸ κατακυροῦρον καὶ αἱ ἀπέλπισταί κραυγαὶ ἐφθάνον μαζοῖς οὐρανοῦ, ἐν τελευταῖον διάβημα, καὶ τοῦτο χάριν τοῦ νὰ ἐξείδη ἡ νῆσος τῆς συνήθους ἀοριστίας, χάριν τοῦ νὰ ἀφίη ἐκ τοῦ πλησίον πλέον μία ἐξήγησις καὶ ἐπειδὴ μία ἀληθὴς συνεννόησις ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ἀπερασίσθη λέγομεν ἐν κριτικῷ στιγμῇ υπερτάτη θυσία πρὸς τὸ νὰ ἐξείδη ἡ νῆσος τῆς αἰνιγματώδους θέσεως, πρὸς τὸ νὰ ἴδωσιν οἱ Κύπριοι οὐρανοῦ ἢ ἀβυσσον, πλέον, διότι ἡ ἀοριστία καὶ ἡ μετεώρησις καταστρεφουσιν ἀσφαλτέστερον ἢ ἡ ἐντελής ἀπέλπισια, καὶ ὅμως εἰς τὴν αὐτὴν καὶ μείζονα δυστυχίαν εἰς τὴν αὐτὴν καὶ πλείονα ἀοριστίαν διατελεῖ ἡ νῆσος μετὰ παρελευσιν ὀκταμηνοῦ, βυθίζομένης μικρὸν πρὸς μικρὸν εἰς χάος σκοτεινόν, εἰς ἀσάφειαν βαθύτατην, ἡμεῖς δὲ, ὡσεὶ ἐξετελέσαμεν πλέον καθ' ὁλοκληρίαν τὸ καθήκον μας, ὡσεὶ κατωρθώσαμεν εὐτυχῶς ὅτι ἐπεδιδώσαμεν, ἀναπαυόμεθα μακαριῶς, ἀπολαύοντες τῆς ἡδύτητος τῶν καρπῶν τῶν κοπῶν μας.

Ἄδύνατον νὰ ὑπάρχη ἐν τῷ κόσμῳ λαὸς πλέον ἀφίκορος ἢ ἡμεῖς, οἵτινες μόλις ἢ ἀρξώμεθα ἔργου τινός, ἀρξώμεθα συγχρόνως θεωρητικῶς κορηνόμενοι τῶν ἐκ τοῦ ἔργου ἐκείνου προσδοκωμένων ἡδυτήτων καὶ ἡ θεωρητικὴ ἀπόλαυσις καθιστᾷ πλέον περιττὴν πᾶσαν πρὸς τὴν πραγματικὴν ἀπόλαυσιν ἐνέργειαν. Μεθύομεν ἀμ' ὡς ἀρξώμεθα φυτεύοντες κλημά, πλὴν περὶ κοινῶν πραγμάτων προκειμένου, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ ἀτομικῶν, καθ' ἃ μέχρι τρυγός ἐξαντλοῦμεν τὸν πίθον.

Ὁ λαὸς βοᾷ, διαμαρτυρούμενος οὐχὶ διὰ τὸ δαπανηθῆν γρημὰ του ἀλλὰ διὰ τὸ νὰ γνωρίσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δαπάνης τοῦ γρηματός του, εἰς τοιαύτην δὲ θέσιν ἐφθασεν, ὡστε σχεδὸν μετὰ τῆς αὐτῆς εὐχαριστήσεως θὰ μάθῃ ἀν εὐχάριστον ἢ δυσάρεστον τοῦτο. Ἡ ἀσάφεια τὸν φονεύει. Ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὴν τύχην του, καὶ ἔχει μέγα δίκαιον. Ἔως πότε νὰ ἦνε μετέωρος ἡ θέσις του;

Ἐλέγηθ' ὅτι ὁ Μ. Ἀρμοστής φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀρχόντων μας

καὶ τὰ μέτρα ἅτινα ἐξήρτησαν ὡς ἀρκετὰ πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης τῆς νῆσου, ἀλλ' ἡ μέχρι τοῦδε σιωπὴ τοῦ Ὑπουργείου, μὴ ἀνταλλάξαντος οὐδεμίαν ἐπιστολὴν μετὰ τῆς ἀντιπροσωπείας, ὡς ὑπέσχετο, δὲν ἐμβάλλει ἄρα γε εἰς φόβους ὅτι οὐδὲν θὰ γείνη καὶ ὅτι αἱ φωναὶ μας διεσκεδάσθησαν συναναμιγεῖσθαι μετὰ τῶν καπνῶν τῶν ἐκπεμπομένων ἐκ μυρίων τοῦ Λονδίνου μαύρων στομάτων; Ἡ ζοφερά δ' αὕτη ὑπόψια, ἣτις τείνει νὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὄσθα δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποτινάξῃ ὀλίγον τὴν νάρκην ὑφ' ἣς κατελήφθημεν, μακαριῶς ἐλπίζοντες, καὶ νὰ ἀποταθῶμεν ἡμεῖς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς νῆσου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐρμίστως, ὅπως μάθωμεν τί καθ' ἡμῶν τεκταίνεται ἢ τί ὑπὲρ ἡμῶν ἐνεργεῖται, διὰ νὰ ρυθμίσωμεν καὶ ἡμεῖς καταλλήλως τὰς ἐνεργείας μας;

Τοῦτο δὲν ἔγεινε, τί φέρεται καὶ ἂν φέρῃ τι ὁ Μ. Ἀρμοστής εἶνε ἀδύηλον, ἡ τύχη μας ἐξακολουθεῖ οὔσα ἡ αὐτὴ, ἡ καὶ πρὸ τῶν ἱστορικῶν συλλαλητηριῶν, ἡ μᾶλλον χειρῶν ἐκείνης, διότι ἐκ τοῦ σκοτους τῆς ἀπογνώσεως προὐχωρήσαμεν εἰς ἀμυδρόν τι φῶς ἐλπίδος καὶ τώρα ἐκ πολλῶν δεδομένων φοβοῦμεθα ὅτι θὰ ἐπιστρέψωμεν καὶ πάλιν εἰς τὸ σκοτὸς τῆς ἀπειπισίας, ἀλλ' αὕτη λοιπὸν ἡ ἀσάφεια τῆς θέσεώς μας δὲν εἶνε φοβερά;

ὦ! πόσον δυστυχὴς εἶνε ὁ λαὸς ἐκεῖνος, ὅστις πάσχων, ἐπικαλεῖται βοήθειαν τῶν ἀρχόντων του, οἱ δ' ἀρχοντες, γελῶσιν ἢ ἀδιαφοροῦσιν εἰς τὰ δεινά του! Πόσον σκληρὸς ἀρχὼν εἶνε ἐκεῖνος ὅστις παρακαλούμενος δὲν σπεύδει ἀμέσως νὰ σώσῃ τὸν κινδυνεύοντα λαόν, οὐ τὴν τύχην μοιραῖως ἔχει εἰς χεῖρας, ἐπαναπαυόμενος ὁ ἴδιος εἰς τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ πλούτη του καὶ ἀφίνων ἐκεῖνον νὰ ἀγωνιᾷ! Οἱ ἀτρός ὅστις δύναται νὰ σώσῃ κινδυνεύοντα καὶ δὲν πράττει τοῦτο, ἡ ἀναμένει νὰ πράξῃ τοῦτο ὅταν ὁ κίνδυνος πλέον δὲν προλαμβάνεται, εἶνε φονεύς. Εἰς παρομοίαν θέσιν δὲν εἶνε καὶ ὁ ἀρχὼν ἐκεῖνος ὅστις δι' ἑνὸς νεύματός του δύναται νὰ πράξῃ τὸ καλὸν καὶ δὲν τὸ ἀποφασίζει;

Ἡ δυστυχὴς Κύπρος κυβερνωμένη ὑπὸ πλουσίων καὶ πάσχουσα, εὐρίσκεται ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ταντάλου, ὅστις περιστοιχοῦμενος ὑπὸ ὑδάτων δὲν δύναται οὐδὲ μίαν ρανίδα νὰ βάλῃ εἰς

τὸ στόμα του καὶ νὰ ὀρσίση τὴν ἐκ τῆς δίψης καιομένην γλῶσσαν του.

Ἀθῆναι 31 Ἰανουαρίου 1890.

Μετὰ χάριτος σὰς ἀγγέλλω ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠδυνήθη νὰ σχηματίσῃ ἀπαρτίαν ἐκ μόνων τῶν φίλων τῆς, τὰ δὲ μωρὰ πλάσματα τῆς φαντασίας τῶν ἀντιπολιτευομένων περὶ δήθεν στάσεως τοῦ στρατοῦ κ. λ. οὐδαμῶς ἐτάραξαν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη, ἢν περιβάλλει ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμησις ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.—Τὰ Κρητικὰ δεινοῦνται. Τὰ ἀτμόπλοια μεταφέρουσιν ὄλονεν γυναικόπαιδα ἐκ Κρήτης. Οἱ Τούρκοι κλείονται εἰς τὰ φρούρια. Πανικὸς φόβος ἐπικρατεῖ, ὁ δὲ δαίμων τῆς ἐπαναστάσεως ἀρχίζει καὶ πάλιν νὰ μυκάται. Ὁ ἐν Πειραιεὶ Ρωσσικὸς στόλος διατάχθη ἵνα εἰς πρώτην διαταγὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του ἢ εἰς τοίμως ὅπως ἀποπλεύσῃ εἰς Κρήτην πρὸς διάσωσιν τῶν γυναικοπαίδων. Εὐτυχεῖς τέλος πάντων!—Αἱ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ταραχαὶ φόβος ὑπάρχει μὴ ἐπαναληφθῶσι.—Ἡ ἰμφλουέντζα εὐρίσκεται εἰς μεγάλην ὕψει.—Τὰ τοῦ Συλλόγου βαίνουνσι κατ' εὐχὴν ἐντὸς ὀλίγου ἐκπυποῦται τὸ κάταστατικόν του.

Ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς «Κύπρου» φύλλῳ ἀνέγνωμεν ἀπάντησιν τῆς συντάξεως τούτου πρὸς ὅσα ἐπέστειλα τῇ «Σάλπιγγι», κατηγορῶν τῶν Λεμησιῶν ἀμέλειαν περὶ τὴν ἀνοικοδόμησιν καταλλήλου τῆ πόλεως καὶ τοῖς πολίταις ναοῦ, δι' ἣς ἡ σύνταξις ἀκαιρον καὶ ὑπέρμετρον ζῆλον ἐπίδεικνυμένη πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πόλεως Λάρνακος, μηδενὸς προσβάλλοντος, κατακρίνει με ὡς ματαίως χαίρομενον ἐπὶ τῇ τεραστίᾳ προόδῳ τῆς Λεμησοῦ, καὶ συκοφαντεῖ με ὡς ἀγαλλόμενον καὶ εὐφραϊνόμενον ἐπὶ τῇ ἐρημώσει τῶν ἄλλων τῆς νῆσου πόλεων». Οὐδαμῶς ἐπιθυμῶ νὰ θίξω τὸ τόσον λεπτόν τοῦτο ζήτημα, ὅπερ ἡ σύνταξις τῆς «Κύπρου» ἠρῆσθη εἶ οἱ ἡ ἀληθέστατα καὶ ὡσεὶ ἐκ προθέσεως θίγει.—διότι τῇ ἀληθείᾳ ἀμφιβάλλω ἂν ἄλλος τις ἀναγνώστης τῶν γραφομένων μου ἐκείνων διέγνω τοιαύτην ἐν ἐμοὶ πρόθεσιν—ἄλλως καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀριθμῶν, εὖς πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου ἐπικαλεῖται ἡ «Κύπρος» ὅλως τάναντία θὰ ἐξήγομεν καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ πᾶς τὸν κοινὸν νοῦν ἔχων ἀναγνώστης συμπεράσματα. Ἐν τούτοις διαβεβαίωμεν μετὰ πάσης εὐλικρινείας τὴν τε σύνταξιν τῆς «Κύπρου» καὶ πάντα ἄλλον παρομοίως φρονῶν, εἴ ποῦ ὑπάρχει τις, ὅτι οὐχὶ μόνον ἡ Λάρναξ ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἄλλη πόλις τῆς Κύπρου ἐπιθυμοῦμεν ἐξίσου νὰ ἀκμάζωσι καὶ νὰ προδεδῶσι. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐστῶσαν εἰς ἀπάντησιν τῆς συντάξεως τῆς «Κύπρου».

Ὁ Εἰς

ΔΙΑΦΘΡΑ.

Επικρατεί συστήματι ἐν Κύπρῳ, λαβὼν τὴν ἀρχὴν του ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἠκμαζεν ἡ Αἴγυπτος, καθ' ἣν πᾶς μὴ δυνάμενος νὰ ζήσῃ ἐν Κύπρῳ, πηδᾷ ἐντὸς ἐνὸς πλείου καὶ καταβαίνει ἀναυλα ἕως τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι θὰ εὕρῃ, κατὰ τὸν μῦθον, εἰς τὴν παραλίαν γρυσίον ἀφθονον, τὸ ὁποῖον, μελετᾷ ἐντεῦθεν, νὰ μὴ διαπράξῃ τὴν ἀνοησίαν αὐτὸς νὰ κλωτσήσῃ ἀλλὰ ν' ἀρπάσῃ κλ. Τί δὲ συμβαίνει; Οἱ πλεῖστοι, σχεδὸν ὅλοι, κινδυνεύουσι ν' ἀποθάνωσι τῆς πείνης καὶ ἀναγκάζονται νὰ ἐπιστρέψωσι εἰς ἀθλιωτέραν ἢ πρὶν κατάστασιν. Καὶ, τὸ δυστύχημα, δὲν συνετίζονται ἐκ τούτου οἱ ἄλλοι, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσι τὸ ἀνόητον σύστημα, ἔχοντες φαίνεται καὶ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Κυπριακὴ ἀδελφότης θὰ προσέλθῃ αὐτοῖς ἀρωγός, ἐνῶ αἱ ἀγαθοεργίαι τῆς Κυπρ. ἀδελφότητος εἶνε ὠρισμένα, οὐδὲ δύναται ἡ Κυπρ. ἀδελφότης νὰ γίνηται ἕρμαιον τῶν ὀκνηρῶν ἢ τῶν καπιτωσίων, οἵτινες κατόπιν διατυποῦσι καὶ παράπονα κατ' αὐτῆς.

Περὶ τοῦ ἀτόπου τούτου ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνομεν νὰ εἰπώμεν ὅτι ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἐννοῇ νὰ ἐργάζεται, δύναται νὰ ζήσῃ ὅπουδήποτε, καὶ τότε προτιμότερον νὰ ζήσῃ ἐν τῇ πατρίδι του ὅταν δὲ δὲν ἐννοῇ νὰ ἐργάζεται, τότε καὶ εἰς τὴν χώραν, ὅπου εἶνε ὅλοι πλούσιοι νὰ ὑπάγῃ, θὰ δυστυχῆσῃ καὶ θὰ πεινάσῃ.

Ἱστοποιῶν ὑπάλληλος διωρίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐνταῦθα καὶ ὁ κ. Σπύρος Κραμβῆς.

Διαταγῇ τῆς Γουρκικῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς Ἰωαννίνων ἐκδίδεται τουρκιστὶ κατὰ τὸ ἡμισυ μέρος καὶ ἑλληνιστὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἡμισυ. Βάρβαρος Κυβέρνησις! καὶ ὅμως δὲν θέλει νὰ λαμβάνῃ καὶ παραδείγματα ἀπὸ ἄλλας εὐρωπαϊκὰς Κυβερνήσεις, αἵτινες μετὰ ἐνάμισυ μῆνα ἐκδίδουσι τὸ ἑλληνικὸν κείμενον.

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σολωμονίδης ἐμνηστεύσατο τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ τὴν δεσποσύνην Παναγιώταν Βασιλείου. Ἡ «Σάλπιγξ» εὐχεται αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον, ἡμέρα ἐκλογῆς ἀναπληρωματικῆς ἐνὸς χριστιανικοῦ μέλους τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, προὔταθη καὶ ὑπεστηρίχθη ἐν Λάρνακι ὁ κ. Περικλῆς Βονιτσιάνος, ὅστις λίαν ἀρμόδιος θεωρεῖται ὑφ' ὄλων.

Διατελοῦμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς Ἰμφλουέντζας περιόδῳ. Πολλὰ ἠκούσθησαν κατ' αὐτὰς κρούσματα, καὶ εἰς παιδία

τὴν φορὰν ταύτην. Ἀλλὰ τὸ «ἀβροφρον νόημα» φαίνεται ἤδη ἀβροφρονέστερον ἢ πρὶν. Ὁ ἀρχίατρος τῆς Νεαπόλεως κ. Β. Ὀρσταί, ἔδοτο τὰς ἐξῆς προφυλακτικὰς ὁδηγίας κατὰ τῆς Ἰμφλουέντζας, ὡς ἐποιήσαμεν εἰς μέτρον πρὸς εὐκόλον ἀποστήθισιν.

Ἐνωρὶς τρέχε' εἰς τὸ σπῆτι, καὶ πρῶτ' νὰ μὴ ἐβγαίνῃς θέατρα κ' εἰς συναθροίσεις κ' εἰς χοροὺς νὰ μὴ [πηγαίνῃς.

Ἐὰ ἐνθύματα νὰ ἔχῃς πλήρη σῶα καὶ ζεστά, ἐὰν ἔχῃς ἂν δὲν ἔχῃς κάθου μέσα εἰς τὰ βραζά. Ἐναντίον τοῦ ἀνέμου φάν τὸν χάχαν νὰ μὴ τρέχῃς ἐν ἀνάγκῃ, κλειστὸν τότε 'κεῖν' τὸ στόμα σου [νὰ ἔχῃς

πὸ τὴν μύτην ν' ἀναπνέῃς, ἂν τὴν ἔχῃς ἀνοικτήν, εἰδὲ μὴ, τρύπωσε μέσα εἰς ἐκούτιον εἰρκτήν. Φαγητῶν, ποτῶν καὶ κόπων νὰ μὴ κάμνῃς κα- [ταχρήσεις

εἰς τὸ πνεῦμα ἡσυχίαν μὴ θυμοὺς καὶ συκινήσεις. Τὸν περίπατον νὰ κάμνῃς εἰς μίαν ὥραν τακτικὴν μὲ περπατησιὰν φρόνιμην, ἡσυχον, μὴ βιαστικὴν.

Ὅσον δύνασαι τοὺς πόδας θερμούς πάντοτε νὰ [ἔχῃς

καὶ ἰδρωτικὰ νὰ πίνῃς, καὶ εἰς τὸ σῶμα εὐθὺς [νὰ τρέχῃς.

Ἐὰν ταῦτ' ἀκολουθήτῃς καὶ μὲ νοῦν προφυλαχθῆς τὴν Φλουέντζαν μὴ φοβᾶσαι ἀπ' αὐτὴν ὅ' ἀπαλ- [λαχθῆς.

Ἀμα ὅμως νοιώσῃς κάποιαν ταραχὴν εἰς ὄλον τὸ [σῶμα

τὸν γιατρὸν ἀμέσως κράξε καὶ σὺ τρέξε εἰς τὸ [στρώμα.

Μὴ ἐξέλθῃς πὸ κεῖ μέσα ἂν δὲν φύγῃ ἡ Φλουέντζα.

Λάρνακι τῇ 19 Φεβρουαρίου 1890.

Ἀξιότιμοι κ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος».

Τὴν 4)16 Φεβρουαρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 1)2 πρὸ μεσημβρίας γενομένης συνελεύσεως ἐξελέχθησαν οἱ λογαριασμοὶ τῆς τῆς ἐπιτροπῆς Ἀγίου Λαζάρου συνισταμένης ἐκ τῶν ἀξιότιμων κ. Ξενοφῶντος Ἀντωνιάδου καὶ Ἰωάννου Λοιζίδου, προεδρευόντος τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν Μητροπολίτου κ. Χρυσάνθου, παρευρεθέντος συνετεία προηγουμένης προσκλήσεως.

Ὁ κ. Χ. Κουππᾶς πρὸ τῆς ἐξελέξεως τῶν λογαριασμῶν εἶπεν δι' ἀπάντη τῆς τιμωρίας τῶν προσώπων καὶ τῆς δραστηριότητος μεθ' ἧς ταῦτα εἰργάσθησαν, θεωρεῖται περιττὴ πᾶσα ἐξέλεξις, μαρτυρουσῶν τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς τὴν τάξιν αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ κ. Ξενοφῶν Ἀντωνιάδης παρεκάλεσε τοὺς ἐντίμους παρευρεθέντας πολίτας ὅπως προῦσιν εἰς τὸ ἔργον τῶν εἰπῶν δι' θεωρεῖ τούτο ὡς ἱκανοποιῆσιν αὐτοῦ τε καὶ τοῦ συναδέλφου του, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Τῆς ἐξελέξεως ἀποπερατωθείσης καὶ τῶν πολιτῶν τὰ μάλα εὐχαριστηθέντων ἐξελέχθη καὶ αὖθις παμψηφί διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, καίτοι δις καὶ τρις ἀπεποιήθη, ὁ κ. Ξενοφῶν Ἀντωνιάδης, καὶ οἱ κ. Α. Μαυροῖδης καὶ Ζένιος Κοκκόνης.

Σύμβουλοι ἐξελέχθησαν οἱ ἀξιότιμοι κ. Σ. Χριστοφίδης, Σ. Ἰακωβίδης καὶ Ν. Τουρμούσης, ταμίαι δὲ ὁ ἀξιότιμος κ. Γ. Πιερίδης διευθυντὴς τῆς Ἀγγλο-Αἰγυπτιακῆς Τραπεζῆς, ὅστις καίτοι πολλάκις παρεκλήθη, ἀπεποιήθη νὰ δεχθῆ. Ἀπ' αὐτοῦ δὲ ἐξελέχθη ὁ κ. Κωνσταντ. Οἰκονομάκης.

—Τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐδόθη ἑσπερὶς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Charles Watkins διευθυντοῦ τῆς ὁδοῦ Τραπεζῆς.

Ἐν Κτήματι (Πάρου) τῇ 20 Φεβρουαρίου 1890.

Ἡ ἐπέτειος τῶν Σχολείων, ὡς ἐκ τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐπικρατησάσης σφοδρᾶς κακοκαιρίας, δὲν ἐφορτίσθη ὡς ἔδει.

Οὐχ' ἦττον ὅμως μεθ' ὄλον τὸ ὀλίγον συρρεῖσαν πλῆθος, ἐγένετο ἡ νεομισμένη τελετὴ, μεθ' ἣν ὀλίγα τιὰ σχετικὰ τοῦ ἐπισήμου τῆς ἡμέρας ὠμίλησεν ὁ διδάσκαλος, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐβάλον ἡμίματα κατενχαριστήσαντα τοὺς παρεστώτας, καὶ δόντα τέρμα εἰς τὴν ἐορτήν.

—Ὁ ὑπὲρ τῶν καθ' ἡμᾶς Σχολείων διδόμενος ἐτησίως εὐεργετικὸς χορὸς, δις ὡς ἐκ τῆς, ὡς προείρηται, κακοκαιρίας ἀναβληθεὶς, ἔλαβε χώραν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν πρὸς τὴν Δευτέραν, καθ' ἣν μερίστη ἐπεκράτησε ψυχρότης καὶ ζωηρότης. Τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἐξ εἰσιτηρίων, κλιμικίου, καὶ τοῦ ἐκ διαφόρων ἀντικειμένων ἀποτελουμένου λαχείου, ἐν οἷς, ὡς ἐν παρόδῳ, καὶ διάφορα ἦσαν ἐκτεθειμένα λαμπρὰ ἐργόχειρα, ἀπερ' ἀβραὶ καὶ εὐπλοῦτοι χεῖρες τῶν τε δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων τῆς πόλεως ἡμῶν ἐπεχειρήσθησαν, ἀνηλθον εἰς 12 καὶ ἐπέκεινα ἀγγλικὰς λίρας.

—Ὁ πρὸ ἡμερῶν ἐκ Λεμεσοῦ ἀρικόμενος Ἑλληνοδραματικὸς θίσιος ἐξ ὀκτώ ἀπαρτιζόμενος ἀτόμων, ὡν δύο γυναῖκες καὶ ἕξ ἄνδρες, ἤρξατο τῶν ἐνταῦθα παραστάσεων τούτων, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Δημοτικῆς Σχολῆς, ἀπὸ τῆς τροχῆς Τρίτης, ἀναβιβάσεως ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸ ὠραιότατον καὶ συγκινητικώτατον δράμα, τὸ ἐκ τῆς Ἰταλικῆς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς μετενεχθὲν, «ἡ Κιθαριδὸς», μετὰ τῆς ἀστείωτάτης κωμωδίας «ἡ Κόρη τοῦ Παντοπώλου».

Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐκτελέξεως τοῦ ἠθικωτάτου τούτου οἰκογενειακοῦ δράματος, ὅπερ ὠραίων ἔχει τὴν λύσιν, εἶναι ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς διότι ἅπαντα σχεδὸν τὰ πρόσωπα φυσικώτατα καὶ τεχνικώτατα ὑπεδύθησαν τὰ μέρη των, προκαλέσαντα τὰ παταγώδη χειροκροτήματα καὶ τὰς ἐπενρημίας τῶν παρεστώτων.

Ἐκεῖνο ὅμως κυρίως, ὅπερ προσείλκυσε τὴν ἀμείνον ἡμῶν προσοχὴν εἶναι ἡ Κερρία Μελοποιμένη Κωνσταντινοπούλου, ἥτις ἀμίμητον τῷ ὄντι ἐπεδείξατο καλλιτέχνης ἰκανότητι κατὰ τε τὸ ὠριον γλιχὸν καὶ ἄπταιστον τῆς ἀπαγγελίας, τοὺς θεατρικοὺς καὶ πλήρεις χάριτος ἐπὶ τῆς σκηνῆς αὐτῆς τρόπους, καὶ τὸ φυσικὸν καὶ μετὰ μέτρον τῶν ὀκνηρικῶν.

Εὐτυχῆς τῷ ὄντι θεωρεῖται ἡ πολίχνη ἡμῶν ἥτις χάρις εἰς τὰς δραστηρίους ἐνεργείας τοῦ τε διδασκάλου καὶ τινῶν, ἠξιώθη νὰ προσκαλέσῃ τὸ πρῶτον ἤδη θάσον διὰ σειράν τινα παραστάσεων, ἐξ ὧν πολλὰ θὰ πορισθῇ ἠθικῆς καὶ ἀρετῆς μαθήματα.

Τὴν νύκτα τῆς σήμερον διδασχθήσεται τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ δραματοῦργοῦ «Γιακουμέττη» ἢ «Νεκρὰ Ζῶσα» ἢ τῆς «Ἐκθετος τοῦ Ὀρφανοτροφείου» μετὰ τῆς Κωμωδίας «Βέβαια-Βέβαια». Ἡ συρροὴ τοῦ πλῆθους προμηνύεται μερίστη, ὡς ἐκ τῶν καλῶν ἐντυπώσεων, ὡς ἀπεκομίσαντο οἱ κατὰ τὴν πρῶτην παράστασιν παραστάντες.

Τὸ προσεχὲς Σάββατον διδασχθήσεται ἀπὸ σκηνῆς τὸ οἰκογενειακὸν δράμα «Πῆστις Ἑλλῆς καὶ Ἑλεος» μετὰ τῆς Κωμωδίας «Μαργαρώ ἢ Μενηδιάτισσα», εὐεργετικὴ ὑπὲρ τῶν παρ' ἡμῶν Σχολείων.

—ο—

Τὸ οὐρανί.

Κύριε Συντάκτα· πορὸς μᾶς τῶλεγεν οἱ

Ἄγγλοι νὰ μᾶς κάμουν νὰ μισήσωμεν τὸ πλεόν γινέσκον ἄσπονδοι τῆς καρδίας μας, τὸ οὐρανὸν ἁρώμα. Ἀλλοτε τὸ ἄσπονδο ἀπὸ ἐπιχριστοῦσε τὰ βλέμματά μας, εἴτερε τὴν καρδίαν μας καὶ ἐπέθυγατοῦμεν νὰ τὸ βλέπωμεν πάντοτε ἐνώπιόν μας ὅπου καὶ ἄν ἐπιγαίνομεν, καὶ σήμερα τρέμομεν μήπως τὸ ἴδωμεν ἢ θεᾶ του μᾶς σκοτεινίσει τὰ μάτια, καὶ ἡ ἰδέα του μᾶς ταράττει τὸν ἔπρον. Πιστεύεις, προχθὲς ἐρχοῦμεν ἀπὸ τὴν Λεζησιῶν εἰς τὸ χωρίον μου καὶ εἰς τὸν δρόμον εἶδα ἕνα κομμάτι χαρτὶ οὐρανὸν καὶ ὀλίγον ἐλεῖψα νὰ καταβῶ νὰ τὸ λιθοβολήσω ἐνόμισα ὅτι τὸ κράτει κανέναν εἰσπράκτορα κ' ἦθελε νὰ μοῦ τὸ δώσῃ διὰ τὴν πούλησιν πάλλιν κανένα πρᾶγμα μου νὰ πρῖση παρὰ δὲς ὁ ἀχόρτατος.

Παρακαλοῦμεν τὴν κυβέρνησιν νὰ ἀλλοίη τὸ ἄσπονδο χαρτὶ τῶν κτετασθέντων πρῶτον, διότι εἶναι κρίμα τέτοιον ἄσπονδο διὰ τέτοιον ἀκλήρην ὑπηρεσίαν καὶ δεύτερον διὰ τὴν ἡσυχάσωμεν ὀλίγον καιρὸν ἀπὸ τὴν νευρικὴν ἀσθένειαν τοῦ μᾶς πλάγι. Χωρικός.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 42 ἀριθμοῦ τῆς 15 Ἰανουαρίου: Ψυχολογικὴ μελέτη Ἱ. Σαλλοῦνη (Θ.) Φυσιολογικὰ ἐρεῖται.—Τὰ ἐκ τῆς ἱστορίας διδάγματα κατὰ Πολύβιον, ὑπὸ Χ. Παπακρίστου.—Περὶ μερῶσεως τοῦ κλήρου, ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μαντινέως Θεοκλήτου.—Λίθος δι' ἠθικὸν οἰκοδόμημα ὑπὸ Σ. Νικολάου ἀρχιμανδριτοῦ.—Υπακοή, ποίημα ὑπὸ Κ. Διακίμου.—Συνδρομὴ ὑπὲρ τῆς «Ἀναπλάσεως».—Δελτίον βιβλιοθήκης.—Γνωστοποιήσεις.—Ἀλληλογραφία.

«ΠΡΟΟΔΟΣ»

Περιεχόμενα τοῦ ΚΒ' τεύχους: Ὁ Παστέρ (μετὰ εἰκόνας).—Ἡ νῆσος Κέρκυρα (μετὰ εἰκόνας λαμπρῶν τοποθεσιῶν).—Ἡ ψηφιδογραφία ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ καὶ κατὰ τὸν μεσοκῖνον (συνέχεια καὶ τέλος).—Ἐκτορος Μιλό. Τὰ ἀπικὰ ἐκατομύρια (συνέχεια).—Ζωολογικά.—Ὁ Κραεὶς.—Ἡ πρώτη ἐπιστολή (μετὰ λαμπρῶν εἰκόνας).—Ὁ Γέρων κωδωνοκρούτης. Περιεχόμενα τοῦ καλλιτεχνικοῦ παραρτήματος: Μουσικόν τετρακτύον τοῦ Ἑλλήνου μουσικοῦ Π. Κ. Ζαχαριάδου.—Θρίαμβος ἀνευ πλάτης. Εἰκὼν ὑπὸ Μ. Ἀλέξανδρου.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΤΑ ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Ἦτοι Τοπογραφία, Ἱστορία, Γλῶσσα, κτλ. Τῆς Νήσου Κύπρου

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον

ΥΠΟ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ καθηγητὴς κ. Ἀθανάσιος Σακελλάριος ἀσχολούμενος εἰς συγγραφὴν οὐχὶ τμημάτων ὡς πρότερον ἀλλὰ πλήρους περὶ Κύπρου συγγράμματος, ἤδη ἐπεράτωσεν αὐτὸ, συνιστάμενον ἐκ 1700—2000 σελίδων, σχήματος 8ου.

Σύγκειται δὲ ἡ συγγραφή αὕτη ἐκ δύο μεγάλων τόμων, ἴσην περίπου ἐλάστου αὐτῶν ἔκτασιν ἔχοντος. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τόμῳ περιλαμβάνεται—α) Ἡ γεωγραφία τῶν ἀρχαίων πόλεων καὶ χωρῶν τῆς νήσου ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον. Ἐν ἐκάστῃ δὲ τῶν πόλεων καὶ χωρῶν τούτων ὑπάρχουσι καὶ αἱ ἀρχαῖαι ἐν αὐταῖς εὐρεθεῖσαι ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαί, ὡς καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ αἱ ἐν ἐπιχωρίῳ γραφῇ γεγραμμέναι.—β) Τὰ προϊόντα τῆς νήσου εἴτε μέταλλα καὶ ὀρυκτὰ αὐτὰ εἶνε, εἴτε γεωργικὰ προϊόντα ὅσων δένδρα καὶ φυτὰ ἡμέρα καὶ ἄγρια, ὡσαύτως ζῶα καὶ πτηνὰ ἡμέρα καὶ ἄγρια.—γ) Ἡ ἱστορία τῆς νήσου ἀπὸ τῶν παναρχαίων αὐτῆς χρόνων μέχρι σήμερον κα-

τὰ τὰς πηγὰς τῶν ἀρχαίων καὶ μεταγενεστέρων συγγραφέων, ὡς καὶ κατὰ τὰς εὐρεθεῖσας ἐπιγραφὰς ἐν τῇ νήσῳ.—δ) Αἱ τέχναι καὶ ἡ βιομηχανία αὐτῆς, ἦτοι ἡ τῶν μετάλλων, χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ἢ τοῦ μαρμάρου, τιτανολίθου καὶ ἡ τῶν ἐξ ὀπτῆς γῆς ἐπιπέδου ἢ ἀρχιτεκτονικῆς, ἢ ὑφαντικῆ καὶ ἡ σιτοποιία.—ε) Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ συγκοινωνία.—ς) Τὰ ἔθνη καὶ ἔθνη καὶ ὁ χαρακτὴρ τῶν Κυπρίων.—ζ) Τὰ γυμνάσια καὶ οἱ ἀγῶνες.—η) Τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ τῆς νήσου.—θ) Τὸ ἡμερολόγιον αὐτῆς.—ι) Τὰ πολιτεύματα, ἢ πολιτικὴ καὶ θρησκευτικὴ αὐτῆς διοίκησις καὶ ἡ δικαιοσύνη.—ια) Τὰ νομίσματα τῶν αὐτονόμων βασιλείων τῆς νήσου Κύπρου, τὰ ὑπὸ τὴν ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν, τὰ τοῦ δεσπότη τῆς Κύπρου Ἰσακίου τοῦ Κομνηνοῦ, τὰ τῶν Γάλλων αὐτῆς βασιλείων καὶ τὰ ὑπὸ τὴν ἐνετικὴν κυριαρχίαν.—ιβ) Ὁ πνευματικὸς βίος τῶν Κυπρίων, ἦτοι ἡ καλλιέργεια τῆς ἐπικῆς ποιήσεως ἐν Κύπρῳ καὶ οἱ ἐπίσημοι αὐτῶν ἐπικοὶ ποιηταί, οἱ δραματικοὶ ποιηταὶ καὶ τὰ δράματα αὐτῶν, οἱ βίοι τῶν Κυπρίων συγγραφέων ἱστορικῶν, ρητόρων, μυθολογῶν, παραδοξογράφων, φιλοσόφων, ἱατρῶν κλπ.—ιγ) Ὁ χάρτης τῆς νήσου.—ιδ) Τὸ ἐπιχώριον κυπριακὸν ἀλφάβητον.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τόμῳ περιλαμβάνεται.—α) Ἡ ἱστορία τῆς κυπριακῆς γλώσσης ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι σήμερον.—β) Ἡ γραμματικὴ τῆς κυπριακῆς γλώσσης, ἀρχαία καὶ νεωτέρα.—γ) Τὰ δημώδη κυπριακὰ ἄσματα.—δ) τὰ διστιχα κυπριακὰ ποιημάτων ἐρωτικὰ καὶ ἄλλης ὕλης.—ε) Τὰ νανναρίσματα, τὰ παίγνια, τὰ καθορογλωσσήματα καὶ τὰ αἰνίγματα.—ς) Αἱ παροιμίαι.—ζ) Τὰ παραμύθια.—η) Αἱ ἀρχαῖαι κυπριακαὶ λέξεις ἀπὸ τε τῶν ἀρχαίων γραμματικῶν καὶ τῶν κυπριακῶν ἐπιγραφῶν συλλεγεῖται.—θ) Τὰ ἐπίσημα κατ' ἄλλα εἰς δημῶδη γλῶσσαν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα ἐγγράφα τοῦ μεσοκῖνου.—ι) Αἱ μεσαιωνικαὶ καὶ μεταγενεστέραι κυπριακαὶ λέξεις, συγκριτικῶς ἐκτεθειμέναι καὶ ἡρμηνευμένα.

Τοιαύτη ἐν συντόμῳ εἶνε ἡ περιεχομένη ὕλη ἐν τοῖς δύο τόμοις τοῦ συγγράμματος τούτου.

Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἔκδοσιν τοσοῦτον μεγάλου ἔργου ἀπαιτοῦνται μεγάλα δαπάναι, ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομὴν τῶν ἀγαθῶν Κυπρίων καὶ τῶν λογίων τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν συνδρομητῶν θέλομεν ἐκδίδει αὐτὸ εἰς φυλλάδια ἀνά 64 σελίδας, δημοσιεύμενα κατὰ δεκαπενθημερίαν καὶ τιμώμενα δραχμῆς.

Ἄπαν δὲ τὸ σύγγραμμα οὐχὶ εἰς φυλλάδια διηρημένον, τιμᾶται δραχμῶν ἢ φράγκων χρυσῶν ἑξοκίον.

Συνιστῶμεν τὰ Κυπριακὰ τοῦ κ. Σακελλάριου ὡς ἀναγκαῖστα διὰ πάντα Κύπριον. Οἱ βουλομένοι ἐγγράφονται καὶ δι' ἡμῶν συνδρομηταί.

Καταχωρίζομεν ἐνταῦθα τὸν κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐκφωνηθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Ν. Φραγκοῦδη «περὶ δικαιοσύνης» λόγον, οὗ τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν πολλοῖς.

Πανοσιώτατε Ἐξαρχε, εὐλαδέστατοι Ἱερεῖς, ἀξιότ. Κύριοι καὶ Κυρίαι.

Υπεῖκον εἰς πρόσκλησιν τῆς Ἱουνοῦσης τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῆς πόλεως καταστήματα ἀξιότιμῳ Ἐφορίᾳ, ἀνέλαβον τὸ σπουδαῖον καὶ δι' ἐμὲ λίαν τολμηρὸν ἔργον νὰ ἀπαγγείλω τὸν πανηγυρικὸν τῆς σημερινῆς ἑορτῆς, ἦτις ἀπο τεσσαράκοντα καὶ πλέον ἐνιαυτῶν ἀδιαιρέτως καὶ δημοτελεῶς τελεῖται, συνωδῶ τοῖς θεοπίσμασι τῶν ἱδρυτῶν τῶν Σχολείων καὶ τῷ πόνῳ τῶν φιλομουσῶν καὶ φιλεέρτων πολιτῶν ἀθρόως καὶ ἐκθύμως συρρέοντων εἰς τὴν τελετὴν ταύτην, μετέχουσαν θρησκευτικῶν ἅμα καὶ ἐθνικῶν χαρακτῆρος.

Ὁμολογῶ ἔμῃς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ὅτι μέγα ὑπῆρξε τὸ τόλμημά μου μὴ ἀποποιηθέντος νὰ ἐμιλήσω ἐν παροιμοίᾳ

διεπρεπεῖ ὁμιλήσει, ἀναμεινύση ἀνταξίᾳ τῆς ἀμεινύσεως τῆς ἑορτῆς καὶ εὐθυσμένη ἀπὸ πολλοῦ εἰς ἀκρόασιν λόγων σπουδαίων καὶ πανηγυρικῶν, οὗς κατ' ἔτος ἀπήγγελλον ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἄλλοι ἐμοῦ ἀσυγκρίτως ἱκανώτεροι, εἰδικώτεροι καὶ εὐραδέτεροι, γεραίροντες ἐπαξίως τὴν μνήμην τῶν ἐορταζομένων ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Ἀπεδέχθη τὴν ἀναθεθεῖσάν μοι δυσχερῆ ταύτην ἐντολήν οὐχὶ λογιζόμενος ἐπὶ τὰς ἐμὰς δυνάμεις, ὅπως δυσαναλόγως πρὸς τοιοῦτον διανοητικὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ ἐνδύς εἰς ἐνδύμονον φωνὴν ἐπιτάττουσάν μοι νὰ μὴ ἀποστώ τοῦ ἔργου ὅπως μὴ διακοπῇ συνέχεια ἐπαίνετοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ τηρηθῇ ἀκεραίως τὸ εἰωθὸς καὶ κατὰ τὸ ἔτος τούτου.

Ἄλλ' ὁ ἀναλαμβάνων νὰ ἀγορεύσῃ κατὰ τοιαύτην ἐπίσημον τελετὴν δέον πρὸ πάντων νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ εἰς τὴν ἐκλογὴν θέματος καταλλήλου καὶ εἰς τὴν διὰ τρόπου τερπνοῦ ἅμα καὶ πειστικοῦ ἀνάπτυξιν τοῦ, ὅπως καταστῇ οὐ μόνον τερπνὸς, ἀλλὰ καὶ ὠφέλιμος εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὅπερ προσέρεχεται οὐχὶ ἀπλῶς πρὸς τέρψιν σιγμικίαν τῆς ἀκοῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς διαρκῆ ἐπαικοδόμησιν τῆς καρδίας. Ἐν ἄλλοις λόγοις δέον ὁ ἀγορευτὴς νὰ διδάξῃ ἀπὸ τοῦ βήματος ὅτι δύναται ὠφέλιμον καὶ χρησίμον

ἑθεώρησα λοιπὸν ὅτι χρησίμον καὶ ὠφέλιμον ἡπιτελῶ ἔργον, λαμβάνων ὡς θέμα τοῦ λόγου μου τὴν ὑπερτάτην τῶν ἀρετῶν, τὴν δικαιοσύνην.

Περὶ δικαιοσύνης λοιπὸν ἔσται μοι ὁ λόγος.

Δικαιοσύνη, Κύριοι, ἐστὶν ἡ ἠθικὴ ἐκείνη ἀρετὴ, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος ἀποδίδει ἐκάστῳ ὅτι αὐτῷ ἀνήκει, καθ' ἣν ἐσέβεται τὰ ἑτέρου δίκαια ὡς ἐσέβεται καὶ τηρεῖ τὰ ἴδια ἑαυτοῦ. Ἐστὶν ἄμετρος ἀπόρροια τῆς θεῆς ἐντολῆς «ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν»—ἀρα ἔχει θεῖαν τὴν καταγωγὴν ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐστὶν αὕτη καθ' ἑαυτὴν θεῖα. Ἀπ' αὐτῆς πηγάζουσι τὰ διάφορα δίκαια, εἰς ἃ ὁ ἄνθρωποι κατέτερον αὐτὴν—ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δέδοται νὰ πραγματευθῶ περὶ τῶν διαφόρων τούτων διακρίσεων, ἀποτελουσῶν ποικίλα θέματα, ἀλλὰ νὰ ἐμιλήσω κατὰ τὸ ἐνὸν περὶ τῆς ἀρετῆς ταύτης, ὡς τοιαύτης.

Ἡ δικαιοσύνη ἀποτάσσεται τῇ ἀδικίᾳ, τῇ κακολογίᾳ, τῇ συκοφαντίᾳ, τῇ βίᾳ, τῇ ἀπαγῇ, τῇ δολιότητι, τῇ ἀχαριστίᾳ καὶ ἐν γένει πάσῃ κακίᾳ, συντάσσεται δὲ πάσῃ ἀρετῇ ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐγκλείει ἐν ἑαυτῇ πᾶσαν ἀρετὴν.

Πᾶς ἀληθῶς θεοσεβὴς ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ πάσης ἀδικίας ἢ παρανομίας ἢ οἰκιστοῦ κακῆς πράξεως, ἀντιδικιῶσεως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, προτιμῶν νὰ ἀδικῆται, μᾶλλον ἢ νὰ ἀδικῇ, ἀποτραπιάζόμενος τὸ αἰσχρὸν κέρδος καὶ αἰρούμενος ἀντὶ τούτου τὴν ζημίαν, ὅπως ἡ ἀληθὴς λάτρις τῆς δικαιοσύνης, δι' ἧς καὶ μόνης δύναται νὰ διέλθῃ ἀκινδύνως τὸν πρόσκαιρον τούτον βίον. Ὁ τοιοῦτος ἐν πάσῃ τοῦ βίου περιπετείᾳ δύναται νὰ ἐλιπίσῃ ἐπὶ τὴν θεῖαν ἀντίληψιν καὶ δικαιοσύνην.

Ἡ ἀρετὴ αὕτη οὐ μόνον ἠθικοποιεῖ, ἀλλὰ καὶ καθοδηγεῖ τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῆς εἰς ὅδον σωτηρίας καὶ ἀπαλλαγῆς κινδύνων, παραγγέλλουσα αὐτοῖς μεθ' ὕψηλοῦ κηρύγματος «ἀπέχεσθε ἀπὸ τῶν τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ὅπως κατέχετε μετὰ πλειοτέραν ἀσφάλειαν τὰ ἰδικὰ σας» μνησθε ὅτι τὰ κακῶς κεκτημένα δὲν αὐξάνουσι τὸν πλοῦτον, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς κινδύνους σας.

Ὅποσοι ἀληθῶς ἄνθρωποι καὶ λαοὶ ἀπέβαλον τὰ ἴδια ἑαυτῶν ἀγαθὰ καθὼς οὐρετεροσθέντες τὰ ἀλλότρια! Ὅποσων ἀδικῶν γονέων τέκνα ἀπώλοντο διὰ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων, διότι ἀδικίαι γονέων παιδεύουσι τέκνα, καταδικαζόμενα νὰ ὑπομῶναι τὰς συνεπεῖας κακιῶν προγενεστέρων μὲν, ἀλλ' ὧν τὰ ἀποτελέσματα ἀναφαίνονται καὶ ἐν τοῖς ὑστερον χρόνοις, δυνάμει νόμου τινὸς φυσικοῦ καὶ ἀναλλοιώτου! Συνελόντι εἰπεῖν ὁ διαπράξας ἀδικίας δέον νὰ περιμένῃ θάττον ἢ βράδιον τὴν ἀνάλογον τιμωρίαν, διότι ἡ θεῖα δίκη ἀναβάλλει μὲν ἐνίοτε, ἀλλ' οὐδέποτε ἀποβάλλει τὴν δικαίαν αὐτῆς ὀργὴν καὶ τιμωρίαν.

Μυρία ὅσα ἡδοναίμη νὰ ἀναφέρω ἐνταῦθα παραδείγματα ἀνθρώπων καὶ λαῶν ζησάντων ἐν ἀπαγαίᾳ καὶ ἀδικίᾳ καὶ ἐν τέλει ἐξαφανισθέντων καὶ οὐδὲν ἔχουσιν καταλιπόντων, καὶ ἐκεῖνων, ὅστινες ἐπιδιώξαντες τὴν δικαιοσύνην, ἀπὸ μικρῶν προήχθησαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐδοξάζθησαν καὶ τὰ δίκαια κτηθέντα ἐπὶ μακρῶν χρόνων ἐτήρησαν.

Εὐτυχεῖς εἰ ἄνθρωποι οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν σωτηρίαν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, οἱ ἐμπεδοῦντες τὴν ἑαυτῶν ὑπαρξιν ἐπὶ τῆς ἀσφαλοῦς ταύτης καὶ ἀσαλεύτου βάσεως. Ὁ βίος των βαίνει ἀτάραχος, ἡρεμὸς καὶ ἀγνός, ὡς ρυαὶ διαυγῆς, ῥέων ἀπροσκόπτως ἐπὶ ὁμαλοῦ καὶ ἀλλήθου κοίτης.

Ἄλλ' οὐχὶ μόνον ἐν τῇ ζωῇ ἀπολαύει ὁ δίκαιος τῶν ἡδυτάτων καρπῶν τῆς ἀρετῆς ταύτης, ἦν ἠσκήσεν, ἀλλὰ καὶ θνήσκων αἰσθάνεται ἐνδύμονον παραμυθίαν ὅτι τηρήσας τὸν θεῖον νόμον, εὐρήσει τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον.

Δυστυχῶς ἔμῃς ὁ ἄνθρωπος, ὡς ἐν αἰσθητικῶν, ὑπόκειται εἰς μυρία πάθη, ἅτινα ἀποτίξουσι τὴν διάνοιαν αὐτοῦ καὶ καταπνίγουσι τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως, ἦν ὁ θεὸς ἔθεσεν ὡς φύλακα τοῦ δικαίου ἐξωκέλλει ἐπομένως εἰς παντοειδῆς παρανομίας καὶ ἀδικίας, ἀθετεῖ οὐ μόνον τὸν θεῖον νόμον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρωπίνους οὗς αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔθετο. Τὸ τοιοῦτον ἐγκτεταί ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἀλλ' ἡ ἀνθρωπίνη αὕτη φύσις εἶναι ἐπιδεκτικὴ οὐ μόνον κακιῶν ἀλλὰ καὶ ἀρετῶν συναίμα δύναι-

ται ο άνθρωπος να αποβάλει τις κακίες, να επανορθώσῃ τις τυχόν διαπρώξεις αδικίας, δύναται ο δίκαιος, αν γεννηθή τοιοῦτος, παιδευόμενος, νοουθετούμενος καὶ Χριστιανικῶς μερρούμενος νὰ γίνῃ δίκαιος Ἀριστοῦτος, καὶ τοὶ σοφοὶ ἐργωμάτευσαν ἐπὶ φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν εὐ ράδιον, εὐχὴ ὅμως καὶ ἀδύνατον. Ἐν τέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δὲν γεννῶνται φύσεως πονηροὶ ἀπ' ἐναντίας οἱ πλείστοι εἰσι φύσεως ἀγαθοὶ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀγαθωτέρα φύσις μένουσα ἀκαλλυμένη καὶ ἀμάρτυρος ἀποστερεῖ τὴν ἀρετὴν λάτρεις καὶ ὁπαδοὺς.

Δὲν ἀπαιτεῖται νὰ ἴναι τις λόγιος ὅπως ἡ δίκαιος ἀλλὰ λογικὸς μᾶλλον δύναται καὶ ἀνευ πολλῶν γνώσεω, ἀναγνώσεω τὰς γραφάς, ἢ ἀκούων αὐτὰς μετὰ προσοχῆς ἀναγνώσεως ἐν τῷ νῶ τοῦ Θεοῦ νὰ ποτισθῇ τὰ νάματα τῆς δικαιοσύνης.

Μόνη αἰ σοφία τοῦ Σολομῶντος ἀρκοῦσι νὰ φέρωσιν εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν τὸν ποθοῦντα αὐτὴν.

Πῶς θέλει διατεθῆ ἔστω καὶ ὁ ἀπλοικώτερος ἀκούων τὸ σοφώτατον καὶ πρακτικώτατον παράγγελμα: «στὰθμιον μέγα καὶ μικρὸν καὶ μέτρα δισσα ἀκαθάρτα ἀπέναντι Κυρίου ἀμφοτέρα καὶ ὁ ποιῶν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθῆσεται»;

Δὲν θέλει ἀρὰ γε κατανοήσει ἐπὶ ἡ δικαιοσύνη διὰ στόματος τοῦ σοφοῦ Βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ ἀπαγορεύει τὴν χρῆσιν δισσῶν σταθμῶν καὶ μέτρων καὶ ὅτι ὁ παραβάτης τοῦ παραγγέλματος τούτου ἀδικεῖ καὶ παρανομεῖ καὶ ἀντὶ νὰ προσδεύῃ ἐν τῷ ἐπιτηδεύματι του, ἐξ ἐναντίας καρκιννοβατεῖ, ἐμπλεκόμενος καὶ συμποδισόμενος ἀπὸ πᾶν βήμας.

Ταῦτο ρητέον καὶ περὶ οἰουδῆποτε ἄλλου ἀδικήματος.

Καὶ ὡς ἄτομα λοιπὸν καὶ ὡς μέλη κοινωνίας δέον νὰ ἐκζητῶμεν ἐν πᾶσι τὴν δικαιοσύνην καὶ νὰ ἐνασκῶμεν αὐτὴν πρὸς ἴδιαν σωτηρίαν καὶ εὐημερίαν καὶ πρὸς δόξαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, εἰς ὃν πιστεύομεν. Ὡς τις δίκαιος, δικαίως δύναται νὰ καυχῆθῃ ἐπὶ πάσῃ ἀρετῇ, διότι ἐν τῇ δικαιοσύνῃ, πᾶσα συλλήδων ἀρετῇ ἐστὶ.

Φοβοῦμαι, Κύριοι, ὅτι δὲν ἀνταπεκρίθην, ὡς ἔδει, εἰς τὰς προσδοκίας σας, διότι τὸ ὑψηλὸν θέμα, ὅπερ ἀνέλαβον νὰ πραγματευθῶ, ἔχρηξε μᾶλλον κήρυκος τοῦ Θεοῦ λόγου, ἢ μύσου τινὸς τῆς θείας ἐπιστημονικῆς κατηρησιμένου.

Μόνη μου παρηγορία ἐστὶν ὅτι ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ μου δὲν εὕρισκα ἀσεβεῖς ἐπικριτὰς, ἀλλ' εὐμενεῖς ἀφορατὰς συμπολίτας, οἵτινες καὶ ἄλλοτε μοι παρέσχον ἐπιεικῶς τὴν φιληκοίαν των, ἀποβλέποντες εἰς τὸν σκοπὸν, ὃν προθέμην, ἢ εἰς τὴν δεινότητα τοῦ λόγου.

Εὐχόμενος καὶ ἐλπίζων ἵνα κατ' ἄλλους ἐνιαυτοὺς ἡ δυσχερὴς αὐτῆ ἐντολῆ ἀνατεθῇ τοῖς ἀξίοις διδασκάλοις ἢ ἄλλοις εὐπαιδευτοῖς τῆς πόλεως, κατέρχομαι τοῦ βήματος, χαίρειζων ὑμᾶς ἀπὸ καρδίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—σοφ—

Ἀθηναί, 31 Ἰαν.—Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφημερίς «Θεατὴς τῆς Ἀνατολῆς» ἀναγράφει τὴν εἰδησίην, ὅτι ὀγδοήκοντα καὶ τρεῖς ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐν Λαρίσῃ στρατοῦ ὑπέβαλον μακρὰν ἀναφορὰν πρὸς τὸν Βασιλέα, ἐν ἣ λέγουσι, σχετικῶς πρὸς τὰς τελευταίας διαδόσεις, ὅτι παρὰ πολιτενομένων ὑπεκινήθησαν εἰς στάσιν. Ἐὰν ἡ εἰδησίς αὕτη ἐχθῆται ἀληθείας, ἐπιλέγει ἡ συνάδελφος, ἢ ἐν τῇ Βουλῇ ἀπάντησις τοῦ κ. Τρικούπη εἶνε ἀκριβεστάτη.

Αἱ ἀνακρίσεις τοῦ κ. Ζυμβρακάκη.

Ὅλα τὰ γραφόμενα περὶ ἀποτελεσμάτων ἀνακρίσεων ἐν Λαρίσῃ ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου κ. Ζυμβρακάκη ἢ περὶ τῆς πορείας τῶν ἀνακρίσεων προέρχονται ὅλα ἐκ φαντασιωδῶν πηγῶν. Οὐδὲν εἶνε γνωστὸν μέχρι τοῦδε περὶ τῶν γενομένων ἀνακρίσεων αἵτινες κρατοῦνται μυστικῶς.

Ἀτακτῆματα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ

Χθὲς τὴν 4 μ. μ. ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἵταξαι συνέβησαν κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας κ. Σπ. Λάμπρου. Εἰς παρατηρήσεις τοῦ κ. καθηγητοῦ ὅτι οἱ φοιτηταὶ πρέπει νὰ ἐξετάζωνται εἰς τὴν γενικὴν ἱστορίαν καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐλληνικὴν, φοιτητὴς τις εὐσῆξεν, ἕτερος ἐπετίμησεν αὐτὸν, τότε ἄλλοι ἐποδοκρότησαν, ἄλλοι δὲ ἐχειροκρότησαν, ἀλλ' ἡ ἀ-

σις δυστυχῶς ἐπῆλθε τραγικώτερα διὰ τῆς θραύσεως τῆς κεφαλῆς ἐνὸς φοιτητοῦ ἐκ τῶν ὑπὲρ τοῦ κ. καθηγητοῦ ἐκδηλωθέντων. διὰ βαρείας ράβδου κατενεχθείσης ὑπὸ ἀλ. Λου ἐκ τῶν ἀντιθέτων, μεθ' ὃ πάντες ἐτράπησαν εἰς φυγὴν καὶ ἐκενώθη ἡ αἰθουσα.

Χθὲς ἐλέγετο ὅτι θὰ ἐγένετο διαδήλωσις ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτενομένων, ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτο συνέβη. Λέγεται ὅμως ὅτι ἐγένετο ἀντικυβερνητικὴ διαδήλωσις ἐν Τρικκάλοις.

Δὲν ἔχεται ἀληθείας τὸ ἀναγραφέν ὅτι εἰς Πειραιᾶ θὰ καταπλεύσωσι τέσσαρα ρωσικὰ θωρηκτὰ καὶ ὅτι τοῦ ἐνὸς αὐτῶν ἐπιβαίνει ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Τσαρόν Γεώργιος.

Ἀντιαυστριακὴ ἐκδήλωσις.

Ἡ «Ἀνταπόκρισις τῆς Ἀνατολῆς» ἀγγέλλει ἐκ Κετίγγης ἐκδηλωσὶν τινα ἐν τῇ μαυροβουνιωτικῇ αὐτῇ κατὰ τῆς Αὐστροουγγαρίας. Κατὰ τὴν βάπτισιν δηλοῦσι τοῦ μαυροβουνίου πρίγκηπος, μετὰ ἄλλων μεταναστῶν ἐξ Ἐρζεγοβίνης, ὑπῆρχε καὶ ὁ Στογιὰν Κοβάσεβιτς ὅστις ἐν προσφωνήσῃ αὐτοῦ εἶπεν ὅτι ὁ ἀποδοθεὶς εἰς τὸν ἀριγέννητον πρίγκηπα τίτλος μεγάλου ἔρζεγοβινεῖου Βοεβόδα πολυσημῆτος ἐστὶ καὶ πολλὰ τὰ ἀγαθὰ προοιωνίζεται.

Εἰς ἀθηναίως.

Ἡ Ἰουρκικὴ «Σαμπάχ» ἀναγράφει ὅτι ὁ ἡγούμενος ἐλληνικοῦ τινος μοναστηρίου κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ Θεσσαλονίκης ἐξηκοτούτης τὴν ἡλικίαν, ἠπάσθη τὸν ἰσλαμισμὸν. Παρεφρόνησεν ἐξάπατος.

Λορδίνον, 9 Φεβ.—Ἐνεκα τῆς ἀνακαλυφθείσης συννομίας οἱ φροσύνηχοι Σοφίας, Βιδινίου, Σλίβρον, Σούμλας καὶ Ρουσσουκίου ἀπελύθησαν, ἀντ' αὐτῶν δὲ διωρίσθησαν ἄλλοι ἀξιωματικοί. Ἐτροποποιήθη ἐπίσης τὸ πῦρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτελείων. Ρῶσος τις, διαμέτων ἐν Ρουσσουκίῳ συνελήφθη ἐπὶ συνενοχῇ ἐν τῇ συννομοσίᾳ.

Λορδίνον, 11.—Ὁ λόγος τῆς ἀνάσσης ὁ ἀναγνωσθεὶς σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρδων τεκηρησιὸς ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐξακολουθεῖ διατηροῦσα ἐξαιρέτους καὶ φιλικὰς σχέσεις πρὸς τὰς δυνάμεις. Σημειοὶ ὅτι ἡ Πορτογαλλία ὑπεσχέθη κατηγορηματικῶς ὅτι ἀποσύρη πάσας τὰς στρατιωτικὰς αὐτῆς δυνάμεις ἐκ τοῦ διαφιλονεικουμένου ἐδάφους τῆς Μοζαμβικῆς.

Λορδίνον, 11.—Ἡ Ρωσικὴ ἐφημερίς «Νοβόγιε Βρέμια» δημοσιεύει προκήρυξιν τοῦ Ζάγκωφ, δι' ἧς οὗτος ἀναίρει τὴν ἰδέαν, ὅτι κατὰ τὰς προσεχέας ἐκλογὰς οἱ ὁπαδοὶ αὐτοῦ θέλουσιν ὑποστηρίξει τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν.

Λορδίνον, 11.—Ὁ ταγματάρχης Παντίσας, θέλει δικασθῆ κατ' αὐτὰς ἐπὶ ἐσχάτη προδοσίᾳ.

Σοφία, 11.—Ὁ Παντίσας καὶ οἱ τρεῖς συλληφθέντες ἀξιωματικοὶ Τσαρδαρῶφ, Σιζῶφ καὶ Τούτωφ διεγράφησαν τῶν καταλόγων τοῦ στρατοῦ καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχάς.

Φῆμαι περὶ Βασιλέως Γεωργίου.

Εἰς Γερμανικὰς ἐφημερίδας ἐδρλοκουσι καὶ πάλιν φιλοξενία αἱ φῆμαι περὶ παραιτήσεως τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Γεωργίου. Μία αὐτῶν μάλιστα, ἡ «Βερογερμανικὴ Ἀνταπόκρισις», βεβαίως ὅτι ἐξ ἀσφαλὸς πηγῆς πληροφορεῖται, ὅτι διακαῆς πόθος τοῦ Βασιλέως εἶνε ὅτι ἀποχωρήσῃ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, θὰ πράξῃ δὲ τοῦτο ἀφεύκτως, ἀμὰ ὁ γάμος τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου εὐλογηθῆ δι' ἄρρετος ἀπογόνου. Περιττὸν κρίνομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι τὴν φῆμην ταύτην ἀναγράφομεν ἀπλῶς χάριν περιεργείας.

Ὁ Τσαρὸς ἐν Κωνσταντινῇ.

Ἡ ἡμερησίως «Τουρκία» ἀγγέλλει, ὅτι ἰδιωτικῶς πληροφοροῦσιν ἐπιβεβαιῶσιν τὴν γνωστὴν ἰδησίην περὶ μεταβάσεως τοῦ Τσαρόν εἰς Κωνσταντινῇ.

Ἀγγλοϊταλικὴ διαφορά.

Βαθμυδὸν ἐμφανίζονται διάφοροι ἀγορμαὶ, αἵτινες περιάγουσιν εἰς ἐχθρότητα τὴν Ἰταλίαν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ἐν Αἰθιοπία. Κατὰ τὸν «Διπλωματικὸν Μνήμονα» ὁ ἀθουσινακὸς στρατὸς ὑπὸ Ἰταλῶν ἀρχηγῶν ἐτοιμάζεται νὰ μετάσχη τῆς ἐναντίον τοῦ Χαρτοῦμ ἐκστρατείας. Οἱ Ἀγγελοὶ ὅμως ὑποβλέποντες ἤδη τοὺς πρῶν εἰς ἐπικουρίαν κληθέντας ἐν Μασσάβα ἀποκρούουσι τὴν ἀγάμειν τῶν Ἰταλῶν.

Παρίσιος, 14.—Χθὲς ἐγένετο ἡ δίκη τοῦ Δουκὸς τῆς Ὁρλεάνης, τοῦ εἰσελθόντος εἰς Γαλλίαν παρὰ τὸν περὶ μνηστήρων τοῦ γαλλικοῦ θρόνου νόμον. Τὸ δικαστήριον κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς διαιτη γυλάκισιν.

Λύσις τοῦ 2 λογογράφου «Ζητεῖν αἶψα μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρὸν».

Αὐτῆρ ὁ κ. Ἰωάννης Χ. Ἰωαννίδης φοιτητὴς τοῦ ἐλληνικοῦ Λευκωσίας.

Λύσις τοῦ 25 αἰτήματος Νίος—Ἰος—Ἰός—Ἰός.

Αὐτῆρας Εὐγ. Ν. Ζήνωνος, Σολομῶν Παπαδόπουλος, Κώρος Ν. Τριπορτίδης καὶ ἐκ Λευκωσίας Ἰωάννης Χ. Ἰωαννίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ 26ον.

Τὸ πρῶτον μου εἶνε σύνδεσμος ἐλάττωσιν δεικνύων, τὸ δεῦτερον δὲ φοβερός Θεὸς τῶν Ὀλυμπίων, τὸ ὅλον εἶν' ἐπάκουσον ἀνδρὸς ἐκ τῶν συγχρόνων, τὴν πόντον καταπλήξεντος δι' εὐκλειῶν ἀγῶνων.

Ἰω. Χ. Ἰωαννίδης.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατία ἄπισσα γρ.	180—195
δευτέρα ποιότ. " "	160—175
" ξυντισμένη " "	100—130
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἢ ὅκ. παρ.	55—52
σταφίδες ξηραὶ ἐλλείπουσιν " "	" "
σταφίδες βρασταὶ " " "	50—52
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	118—120
σίτος τὸ κοιλὸν γρ.	20—22
κριθὴ " "	10—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	92—94
τὸ χλευπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μετὰ τῆν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὄλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμὰ νὰ τὰ καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχειν ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξειδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον ταχυδρομεῖου νὰ εἶλω ἐντεύθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ ταιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ. Χαραλάμπου ὁδοῦ Βικτωρίας.

Λεμησῶ 1 Ἰουνίου 1889.

Σταυρὸς Ματθεῖδης.